

1. postní B

AI Začali jsme prožívat postní dobu. Změnila se atmosféra v kostele. Liturgická barva je fialová. Kde můžeme díky protiepidemickým opatřením střídavě se zpívají písně o utrpení Ježíše. Nezpívá se Sláva Bohu na výsostech. V kostele je méně květů. V pátky a v neděle se budeme modlit Křížovou cestu. Cítíme, že ne jenom v kostele se hodně změnilo.

Přesto, že prožíváme těžkou koronavírovou dobu, indicie napovídají, že ve světě v němž žijeme se nezmění nic. Křesťanský půst neoslovuje dnešní svět. Svět se bude i nadále bavit, namáhat a kdesi utíkat. Nebudeme nikde cítit, že by lidé změnili svůj životní rytmus. Akorát se v obchodech objeví čokoládové vejce a slepice, aby vyměnili čokoládových Mikulášů a Klausů. Jsou to pohanské symboly, které nás mají připravit na Velikonoce. Budeme opravdu cítit, že se ve světě nic nezměnilo. Má tedy význam slavit půst v kostele a v rodinách, když mimo něj jde vše po starém? Dokážme, že u nás to tak nebude.

KE Má význam opakovat Ježíšova slova: "Obraťte se a věřte evangeliu!"?

DI Má to význam zvláště z pohledu prvního starozákonního čtení. Bůh po potopě světa uzavírá smlouvu s Noem a jeho syny. Slibuje jim, že ve vodách potopy nezahyne žádná lidská bytost. Potopa však může být symbolem i jiných ohrožení lidstva. Symbolem ničivých zbraní. Symbolem ekologické katastrofy. Symbolem nynějšího viru a nemoci Covid-19, ekonomických kolapsů. Symbolem velkých lidských hříchů. Symbolem odvrácení od Boha. Toto všechno se může proměnit na "potopu" a zničit svět. Proto je nutné ohlašovat, aby lidé změnili svůj život a uvěřili Ježíšovu poselství záchrany a života. Je to nutné i proto, aby se zachránili alespoň věřící "Noemové a Noemi", kterých je na světě stále dost. Abychom se v tomto světě zachránili i my.

PAR Evangelia nám často představují konkrétní příklady, jak lidé dělali pokání. Některé se podobají i našim situacím. Například obrácení celníka Zachea se projevilo tak, že řekl: "Pane, polovinu svého majetku dám chudým, a jestliže jsem někoho ošidil, vrátím čtyřnásobně" (Lk 19, 8). I my musíme být spravedliví. V rodinách. V školách. Ve firmách. Naše pokání má spočívat v tom, že lidé pocítí, že nikomu jsem nekřivdil.

Nebo hříšná žena, která přišla k Ježíšovým nohám a začala mu jejich máčet svými slzami. Natolik dojala Ježíše, že jí odpustil všechny hříchy a ona se stala novým a čistým člověkem. I my máme přes půst oplakávat své hříchy a prosit Ježíše o milost obrácení.

Vzpomeňme si rovněž obrácení sv. Pavla. Jak dokázal změnit svůj úspěšný život a zanechat kariéru světské a náboženské moci. Dal se zcela do služeb Ježíše Krista, kterého předtím pronásledoval. Nazval se bláznem pro Krista. Právě v této době máme i my máme "spadnout z koně" a začít žít novým životem, ne podle našich představ, ale podle představ Boha.

MY Naše pokání ztěžuje i fakt, že musíme zůstat v našem světě. Možná bychom rádi šli někde do samoty a tam nad sebou přemýšleli. Většina však musí zůstat na "poušti" své rodiny, někteří i práce, další – doufejme -konečně i školy. Musí činit pokání za pochodu. Proto naše pokání bude aktivní. Tam, kde žijeme, budeme přemýšlet nad sebou, nad Bohem a nad bližními. V obchodě můžeme přemýšlet nad tím, jestli nekupujeme mnoho zbytečných věcí. V zaměstnání a ve škole nad tím, zda nejsme lidé, kteří šíří zlo, nespravedlnost, nebo nenávisť; pakliže si již více vážime zaměstnání i školy. Při večerních modlitbách budeme přemýšlet nad tím, které hříchy vládnu v našem životě. Při pohledu na zástupy lidí na cestách a ulicích, můžeme meditovat nad světem a nad jeho celkovým zaměřením. Ano, i v čase velkých omezení pohybu a cestování.

ADE Ať nám pomáhá atmosféra v kostele přežít postní dobu v celé její hloubce. A ti, co jsou odkázáni prožívat rodinnou liturgii – atmosféra v rodině. Nemusíme se trápit, že svět se během postní doby velmi nezmění. Není však na místě ani úplná lhostejnost. Tam, kde žijeme, nabídneme své svědectví prožívání půstu. Možná někoho oslovíme a nadchneme. A hlavně – chceme změnit a formovat sebe sama. Amen